

DOSAR NR. 12754/2/2010

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 4188

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 14.06.2011

CURTEA COMPUSĂ DIN:

PREȘEDINTE: CÎRJAN RALUCA MARIA

GREFIER: LUCREȚIA MIHU

Pe rol pronunțarea în cauza având ca obiect acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, în contradictoriu cu pârâtul **GROȘAN IOAN**.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 30.05.2011, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre când, Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților, eventual, să formuleze și să depună la dosar Concluzii Scrise, la solicitarea expresă a apărătorului pârâtului, a amânat pronunțarea la data de 06.06.2011 și la 14.06.2011, când a dat următoarea hotărâre:

CURTEA,

Asupra cauzei de față,

Prin acțiunea înregistrată sub nr. 12754/2/2010 pe rolul Curții de Apel București – Secția Contencios Administrativ și Fiscal, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat în contradictoriu cu pârâtul Groșan Ioan, pronunțarea unei hotărâri judecătorești prin care să se constate calitatea de *colaborator* al Securității, în sensul dispozițiilor art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că prin cererea nr. P 1140/07/08.03.2007 Uniunea Scriitorilor din România a solicitat verificarea,

în temeiul fostei Legi nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, verificarea pârâtului Groșan Ioan care deține calitatea de membru în Consiliul Uniunii Scriitorilor din România.

Totodată, prin cererea nr. P 5185/09/17.11.2009 adresată Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cotidianul „Evenimentul zilei” a solicitat verificarea pârâtului, în aceeași calitate, de membru în Consiliul Uniunii Scriitorilor din România.

Cum la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, verificările prevăzute de lege, demarate ca urmare a solicitărilor arătate, se aflau în derulare, potrivit art. 33 alin. 1, art. 3 lit. y) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, reclamantul a reținut că cererile formulate sunt legale.

A mai arătat reclamantul că, potrivit Notei de Constatare nr. DI/1/37/08.01.2010, pârâtul Groșan Ioan a fost recrutat la data de 10.05.1974, în scopul acoperirii informative a secției româno – latine a anului I de la Facultatea de Filologie Cluj.

Recrutarea a avut loc în cadrul unității militare unde își satisfăcea stagiul militar, respectiv în biroul ofițerului de contrainformații militare de la U.M 01295A. Potrivit consemnărilor ofițerului recrutor, la aceeași dată, pârâtul Groșan Ioan a semnat și un Angajament, care însă nu s-a păstrat la dosar, atribuindu-i-se numele conspirativ de „Radu Greceanu”.

În anul 1978, după absolvirea facultății, și repartizarea sa ca profesor la o școală generală din București, a refuzat colaborarea, fiind abandonat în rețea la data de 30.12.1978.

În anul 1989 când organele Securității au reluat contactarea pârâtului în vederea încadrării informative a unui angajat de la postul de radio „Europa Liberă” pârâtul a afirmat următoarele: „ a mai avut anterior în timpul facultății contacte cu organele de securitate, dar după absolvire și repartizarea în București a întrerupt aceste legături.

Nu dorește să fie numit „informator”, dar dorește și acceptă în continuare un dialog cu organele de securitate, fiind convins că în acest moment vor putea rezolva multe probleme arzătoare din sfera oamenilor de litere”.

A mai arătat reclamantul că, prin materialele reținute și prezentate pe larg în Nota de constatare, pârâtul a furnizat informații care au vizat

îngrădirea dreptului la viață privată prevăzut de art. 17 din pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și a dreptului la libertate de exprimare și libertatea opiniilor prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965 coroborat cu art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008.

În susținerea acțiunii reclamantul a depus Nota de constatare nr. DI/1/37/08.01.2010 și înscrisurile ce au stat la baza emiterii acesteia.

Pârâtul nu a formulat întâmpinare, însă la termenul din 30.05.2011 a depus o cerere de probatoriu (fila 143 dosar) încuviințată în parte de instanță.

La termenul din 03.06.2011, pârâtul, prin apărător a invocat oral iar ulterior prin concluziile scrise excepția lipsei calității de reprezentant a președintelui Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, excepția tardivității acțiunii, excepția nulității absolute a actului nr. 549/22.11.2011 prin care Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității a aprobat Nota de Constatare nr. S/DI/37./08.01.2010, excepția inadmisibilității acțiunii în constatare raportat la dispozițiile art. 8 lit. a) din OUG nr. 24/2008 și respectiv raportat la art. 8 lit. a) din OUG nr. 24 și art. 37 alin. 1 din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008.

Pe fondul cauzei, s-a solicitat respingerea acțiunii ca fiind nefondată, argumentându-se în esență că, reclamantul nu a făcut dovada îndeplinirii cumulative a condițiilor prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, ci și-a întemeiat acțiunea doar pe simplele afirmații făcute de lucrătorii organelor de represiune ale securității pentru a dovedi îndeplinirea tezei referitoare la așa zisele informații furnizate de pârât, fiind evocată în acțiune o singură notă informativă din 16.12.1974 referitoare la un așa zis conferențiar M., fiind ignorată orice altă dovadă.

Totodată, reclamantul deși avea obligația legală să circumstanțieze, să motiveze și să dovedească în mod concret modalitatea în care așa zisele informații ar viza îngrădirea drepturilor și libertăților unor persoane concrete, nu a făcut-o, așa încât, s-a solicitat respingerea acțiunii.

I În conformitate cu dispozițiile art. 137 alin. 1 din Codul de procedură civilă Curtea va examina și se va pronunța cu prioritate asupra *excepțiilor*

invocate, pe care, pentru următoarele considerente le apreciază ca fiind neîntemeiate, urmând să le respingă, ca atare.

1) Referitor la excepția ce a vizat *lipsa calității de reprezentant a persoanei care semnează cererea de chemare în judecată*, respectiv a președintelui Consiliului, s-a susținut în esență că, acțiunea ar fi trebuit să fie semnată de șeful direcției juridice din cadrul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, susținere care este lipsită de temei legal.

Din dispozițiile generale ale OUG nr. 24/2008 rezultă în mod incontestabil că, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în calitate de autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub controlul Parlamentului este *titularul acțiunii în constatare* la care se referă art. 11 din această ordonanță de urgență.

Potrivit art. 20 din OUG nr. 24/2008 președintele Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității este persoana care *reprezintă și angajează acest consiliu* în raporturile cu celelalte autorități publice din țară, deci inclusiv în raporturile cu instanțele de judecată.

Altfel fiind, rezultă că, persoana care a semnat cererea de chemare în judecată și anume - președintele Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității - are calitatea de reprezentant al titularului acțiunii reglementată de OUG nr. 24/2008.

Dispozițiile art. (8) lit. a) din OUG nr. 24/2008 care se referă la direcția juridică trebuie interpretate în sensul că, potrivit acestei ordonanțe de urgență, acest compartiment de lucru este structura internă a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității care trebuie să întocmească acțiunea în constatare și să realizeze toate celelalte operațiuni legate de sesizarea instanței de contencios, în calitatea sa de direcție de specialitate.

2) Cu privire la excepția *tardivității acțiunii*, Curtea reține că, într-adevăr, potrivit art. 36 alin. (2) din Hotărârea nr. 2/2008 „(2) Adeverințele, prin care s-a constatat fie că persoana verificată nu a avut calitatea de lucrător al Securității ori de colaborator al acesteia, în sensul legii, fie că nu există date sau documente privind această calitate, se publică de îndată pe pagina proprie de internet a CNSAS și pot fi contestate la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București de către orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la publicarea lor.”

După cum se observă, din textul citat mai sus, termenul de 30 de zile este un termen administrativ cu caracter de recomandare, în ceea ce

privește buna funcționare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă.

Acest termen nu se regăsește în normele OUG nr. 24/2008 și nu are caracterul unui termen procedural, neavând nici o sancțiune pentru situația în care nu ar fi respectat întocmai.

Astfel fiind, această excepție va fi respinsă, chiar dacă, în concluziile scrise, depuse după dezbateri, pârâtul a precizat că nu o mai susține.

3) *Referitor la celelalte susțineri invocate ca excepții*, Curtea constată că acestea sunt veritabile apărări ce vizează fondul cauzei, astfel că, le va analiza ca atare.

Astfel, o primă apărare vizează legalitatea actului nr. 549/22.11.2011 comunicat instanței la termenul din 30.05.2011, și potrivit căreia, acest act ar fi nul absolut, ca urmare a nerespectării art. 21 alin. (8) din Regulamentul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, fiind nemotivat în raport cu aceste dispoziții regulamentare.

Curtea constată că această susținere este lipsită de temei legal.

În primul rând actul cu nr. 549/22.11.2011 nu este un act administrativ, ci este o corespondență prin care la cererea pârâtului, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a comunicat instanței *rezultatul votului* din ședința din 18.11.2010, prin care, Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității a aprobat prin vot Nota de constatare nr. S/DI/37/08.01.2010, care îl privește pe pârâtul Groșan Ioan.

În al doilea rând, *actul final* la care se referă art. 21 alin. (8) din Regulament și care trebuie motivat în fapt și drept este așa cum rezultă din coroborarea acestor dispoziții cu prevederile art. 10 din OUG nr. 24/2008, *fie nota de constatare*, *fie adeverința* referitoare la rezultatul verificării efectuate de investigatorii Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și aprobate de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Or, în cauză, Nota de constatare avizată de Direcția juridică și aprobată de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității este așa cum se poate observa din dosar, motivată atât în fapt, cât și în drept.

Având în vedere că, Nota de constatare a fost avizată, motivată și aprobată în condițiile legii, instanța constată că, sesizarea a fost făcută în condiții de legalitate, astfel că, inadmisibilitatea invocată de pârât cu privire la sesizarea instanței (acțiunea adresată) este neîntemeiată.

Referitor la apărarea potrivit căreia „ acțiunea în constatare” ar fi paralizată ca urmare a faptului că în finalul cererii se folosește formularea „ vă rugăm să apreciați”, iar nu formularea „ vă rugăm să constatați”, Curtea apreciază că această apărare este o simplă alegație speculativă, lipsită de orice temei juridic și care nu impune o altă analiză.

II. În ceea ce privește *fondul cauzei*, Curtea constată ca fiind îndeplinite condițiile impuse de prevederile dispozițiilor art. (2) lit. b) din OUG nr. 24/2008, având în vedere următoarele:

Potrivit art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, „*b) colaborator al Securității - persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor*”

În ceea ce privește prima condiție impusă de textul de lege anterior citat și anume – furnizarea de informații indiferent sub ce formă, precum note, rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii securității - Curtea reține că această condiție este îndeplinită având în vedere materialele informative, cu valoare operativă, furnizate de pârât în perioada 1974-1978 privind încadrarea informativă a colegilor de studii, din cadrul Facultății de filologie din Cluj, secția română - latină.

Astfel, potrivit Notei de constatare (fila 15 dosar) susținută de înscrisurile anexate la dosarul cauzei, pârâtul Groșan Ioan a furnizat în perioada 1974-1978 o serie de materiale informative, cele mai multe olografe, semnate cu numele conspirativ de Radu Greceanu.

În acest sens Curtea reține următoarele note informative ca fiind date de pârât și primite de lt. col. [REDACTED]

- Notă informativă privind comentariile nefavorabile făcute în redacția revistei studențești „Echinox” la adresa poziției lui Paul Goma și Ion Negoitescu (fila 66 dosar).
- Notă informativă privind pe studentele SM (fila 68), PA (fila 69), PN (fila 72), MC (fila 74) și studenții FV (fila 79), MA (fila 80), TT (fila 81), referitoare la stările de spirit ale acestora, opinii, idei, comportamente și conduita în societate.
- Notă informativă cu privire la opinia studenților referitoare la rămânerea în străinătate a studenților AJ (fila 77).
- Notă informativă referitoare la conferențiarul M care predă filozofia și ține seminarii cu studenții anului I de la facultatea de filologie (fila 85 dosar).

Apărarea pârâtului potrivit căreia dovezile prezentate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității sunt simple afirmații ale lucrătorilor forței Securității este contrazisă de materialul probator administrat la dosarul cauzei.

Faptul că, informatorul R. G. este una și aceeași persoană cu pârâtul Groșan Ioan este demonstrat de următoarele înscrisuri:

- Astfel în *Raportul cu propunere de recrutare* în calitate de informator a numitului Groșan Ioan întocmit în data de 06.05.1974 (fila 3 dosar) ofițerul de securitate menționează în mod expres numele pârâtului, iar din conținutul acestui înscris rezultă cu certitudine că este vorba de pârâtul Groșan Ioan, *având în vedere datele personale arătate acolo* (părinți, evoluție școlară etc.).
- Mai mult decât atât, la fila 39 dosar se află un alt înscris intitulat „Raport privind modul cum a decurs recrutarea ca informator a numitului G.I.”, datat 15.05.1974, din care rezultă că „recrutarea a fost făcută de lt. Col. [redacted]”.

De altfel din documentul intitulat „Sesizare” scris de pârât în perioada cu puțin înaintea recrutării 23.04.1974 (fila 48 dosar) cu ușurință se poate observa că pârâtul avea „potențialul necesar” și „calitățile” specifice acestei „activități” câtă vreme afirma:

„ Subsemnatul Groșan Ioan, domiciliat în Baia – Mare, [redacted]
[redacted], admis la facultatea de filologie, secția română – latină, în prezent militar T.R. la U.M. 01352 Corbu – Constanța luând cunoștință de materialul privind metodele serviciilor de spionaj străine împotriva țării noastre *am considerat* să vă aduc la cunoștință următoarele:

În vara anului 1969 un frate de- al mamei — din Satulung – Maramureș a plecat ca turist în Turcia de unde nu s-a mai întors înapoi.”

Totodată, din adresa nr. 161/0033628 din 18.07.1978 emisă de Inspectoratul Județean Cluj către Inspectoratul Municipiului București – Securitate – fila 60 dosar rezultă că „ numitul G.I. născut la 3.10.1954, în comuna Satulung, jud. Maramureș, este informatorul organelor noastre cu numele conspirativ <Radu Greceanu>(…)”.

În fine, prin raportul întocmit în data de 30.12.1978, se propunea încetarea legăturii cu informatorul „Radu Greceanu”.

Se arată acolo că : „Groșan Ioan, cu numele conspirativ „Radu Greceanu” a fost recrutat ca informator în anul 1974 pe când era student în anul I la Facultatea de filologie Cluj – Napoca...”.

Prin urmare, Curtea reține că, materialele informative furnizate de sursa R. G. au fost date de fapt de pârâtul G.I., fiind una și aceeași persoană, și a vizat persoanele acolo arătate.

Pe de altă parte, Curtea observă că pârâtul doar a susținut, fără să demonstreze în vreun fel, că nu el este autorul notelor informative furnizate de sursa R.G., în perioada menționată, mulțumindu-se să afirme că acțiunea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității este întemeiată pe susținerile unor lucrători ai forței Securității, neînțelegând să solicite o expertiză criminalistică a scrisului din acele note, sau orice alt mijloc de probă pertinent în măsură să convingă de contrariul celor afirmate în acțiune de reclamant. Așa zisele „ susțineri ale lucrătorilor forței securității” sunt probate de înscrisurile atașate la dosarul cauzei și analizate pe larg mai sus.

Referitor la cea de-a doua condiție cerută de lege, și anume aceea ce vizează conținutul notelor informative furnizate, prin care să fie denunțate activități potrivnice regimului comunist și care să privească îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului – Curtea o consideră, de asemenea îndeplinită.

Astfel, prin informațiile furnizate de pârât, cuprinse în notele informative și care au vizat persoane determinate, pârâtul G.I. a contribuit la îngrădirea dreptului la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și a dreptului la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În acest sens, Curtea observă conținutul Notei din data de 16 XII 1974, scrisă și semnată Radu Greceanu în care acesta consemna următoarele :

„La conferențiarul [redacted] care predă filozofia și ține seminarii cu studenții anului I de la facultatea de filologie în unele ore de seminar, conferențiarul [redacted] propagă idei care nu țin de specificul obiectului de predare și care sunt cu totul în afara moralei și eticii comuniste. Sub o aparență inofensivă, conferențiarul [redacted] vorbește despre mizeria care mai există în țară („ Nici nu vă închipuiți câtă mizerie mai există la noi!”) dând exemple din satele din Munții Apuseni unde a fost pentru a face o anchetă. El spune că în țară se face mult și prost, având grijă să completeze apoi imediat că aceasta e o stare de moment și că mai este foarte mult de construit. Conferențiarul [redacted] spune că oamenii nu-și pot cumpăra mobila de care au nevoie, nu pot cumpăra un tablou bun etc. Face calcule în privința timpului pierdut la autobuze și pune totul pe seama proastei organizări, declarând că de vină e primarul municipiului.”

Totodată, Curtea mai reține conținutul notelor referitoare la opinia studenților cu privire la rămânerea în străinătate a studentei A.I. și cele referitoare la starea de spirit din rândul studenților legate de diferitele evenimente ce aveau loc în cadrul facultății sau a vieții private a acestora.

Pe de altă parte, pentru îndeplinirea acestei condiții, nu este necesar ca acțiunile de reprimare să se fi și produs , însă din Nota de analiză din 27.12.1976 întocmită de ofițerul de securitate privind activitatea informatorului R. G. se menționează următoarele: „ (...) ne-a furnizat date de interes operativ cu privire la manifestările dușmănoase a unui cadru didactic, date care s-au confirmat pe încă 3 linii iar pe baza semnalărilor noastre organul județean de partid a întreprins o anchetă și l-a sancționat (...)”.

Prin urmare, Curtea va respinge apărările pârâtului potrivit cărora informațiile furnizate nu întrunesc condițiile prevăzute de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008 câtă vreme, acestea au și produs consecințe față de persoanele vizate, consecințe care de altfel nici nu sunt cerute de legiuitor.

Astfel fiind, pentru considerentele arătate, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 1 și 18 din Legea 554/2004 va admite acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și va constata existența calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește

pe pârâtul Groșan Ioan, în sensul dispozițiilor art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTARASTE:**

Respinge excepția lipsei calității de reprezentant a președintelui CNSAS.

Respinge excepția tardivității acțiunii.

Unește celelalte excepții cu fondul cauzei.

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul GROȘAN IOAN, născut la data de 03.10.1954, în Satulung, județ Maramureș, fiul lui Gheorghe și Adelina, domiciliat în București, _____, sector 6.

Constată existența calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul GROȘAN IOAN, în sensul dispozițiilor art. 2 litera b din OUG nr. 24/2008.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 14.06.2011.

**Președinte,
CÎRJAN RALUCA MARIA**

**Grefier,
MIHU LUCREȚIA**

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA *Civil - Adm și Fiscal*

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei instanțe Nr. *12754/2/2010*
se legalizează de noi.

S-a sculat chitanța/foaia de vârsământ Nr. /
<i>Scutit</i> în sumă de lei
GREFIER ȘEF <i>Gpmu</i>

*Definitivă și irevocabilă prin
respingerea recursului ca neîncăput
prin Dec. civ nr. 5135/04.12.2012
în Dec. 12754/2/2010 JCCF.*